

**Klaus Kjær (DF):**

Beslutningsforslag nr. B 37 er fremsat den 4. november 1998, og lovforslag nr. L 89 er fremsat den 13. november 1998.

Nu kunne man jo godt få den tanke, at skatteministeren har været hurtig til at følge op på den opfordring, der ligger i beslutningsforslaget, ved at fremsætte et lovforslag, men sådan hænger det naturligvis ikke sammen. Der har gennem et stykke tid været en løbende debat om denne efterbetaling af skat vedrørende forskere.

Lovforslaget lægger ganske rigtigt op til, at der rådes bod på en gennem længere tid eksisterende urimelighed omkring forskeres skattemæssige forhold, og så må jeg tolke det derhen, at skatteministeren ikke har ønsket at medtage nøglemedarbejdere, som der opfordres til i beslutningsforslaget.

Jeg vil koncentrere mig om selve lovforslaget. Reglerne har hidtil været sådan, at en udenlandsk forsker ved forskning i Danmark har kunnet vælge en 25 pct.s bruttoskatteberegning i de tre første år, han opholder sig i Danmark, og såfremt opholdet varer mere end tre år, vil forskeren i de efterfølgende fire år blive almindeligt indkomstbeskattet på lige fod med andre lønmodtagere.

Så vidt, så godt. Men bliver forskeren her i landet ud over syv år, er det, at urimeligheden opstår, idet forskeren da efter de nugældende regler bliver afkrævet efterbetaling af skat for de første tre år af opholdet.

Lovforslaget indebærer, at denne efterbetaling af skat for de første tre år bortfalder, således at forskeren efter de tre første år med 25 pct. bruttoskat blot overgår til den almindelige skatteberegning, uanset om han opholder sig i Danmark i mindre end syv år eller mere end syv år.

Lovforslaget er en styrkelse af dansk erhvervsliv og danske forskningsmiljøer, idet virksomhederne og dermed det danske samfund ikke mister arbejdskraft med værdifuld ekspertise, som ellers kunne have været med til at sikre de fremtidige udviklingsmuligheder.

Mange gange er det jo således, at et forskningsprojekt ikke er afsluttet, inden der er gået syv år. Det medfører ofte, at en forsker, der endnu ikke har afsluttet sit forskningsarbejde, rejser tilbage til udlandet og medtager den viden, som gennem en årrække er oparbejdet, og som skulle komme det danske samfund til gode.

Dansk Folkeparti hilser lovforslaget velkommen, og vi lægger vægt på, at forslaget kan vedtages, således at det kan træde i kraft allerede med virkning fra 1999. Dansk Folkeparti er således positiv over for lovforslaget, men under udvalgsarbejdet vil vi nøjere undersøge, hvorvidt det er muligt at indarbejde nogle regler, således at forslaget også kommer til at gælde nøglemedarbejdere.

Jeg forstod på skatteministeren, at det ikke var af ond vilje, man ikke ville omfatte nøglemedarbejdere, men at det var spørgsmålet om en slags definition af, hvornår en person er en nøglemedarbejder. Mon ikke vi gennem en udrådning under udvalgsarbejdet kan nå frem til enighed om en definition af det begreb, så vi for den sags skyld godt kan medtage nøglemedarbejdere i det samlede forslag, eventuelt som et ændringsforslag?

**Sonja Albrink (CD):**

Venstres, De Konservatives og CD's forslag er den eneste og bedste måde at løse problemerne vedrørende nøglemedarbejdere og forskere på.

Syvårsreglen skal ophæves for alle. Man kan da ikke forvente, at nøglemedarbejdere bliver boende i Danmark, når de skal efterbetale tre års skat, således de vil arbejde her i landet ud over de syv år. Det her er også virksomhedernes problem, og det er Danmarks problem, og derfor mener vi i CD, at man skyder sig selv i foden ved at have skatteregler, der nærmest tvinger udenlandske medarbejdere til at forlade danske virksomheder.

Regeringen har i sit forslag givet en håndsrækning, javel, men det er jo kun til forskerne, og jeg spørger: Hvorfor? Er det på grund af skatteindtægten fra nøglemedarbejderne, at regeringen ikke vil ophæve denne syvårsregel? Det kan man vist ikke forvente. Kravet om efterbetaling af skat vil tvinge nøglemedarbejdere ud af landet, så de slipper for skatten, og dermed får skatteministeren jo alligevel ikke sin skat.

Er det, fordi en enkelt fodboldspiller måske får gavn af ordningen, eller hvad? Hvis det er tilfældet, kalder jeg det smålighed. Det kan ikke være rimeligt, at danske virksomheder og Danmark skal miste dygtige udenlandske medarbejdere, fordi nogle andre også får gavn af ordningen.

Ordningen er en god indtægt for Danmark. For det første ville vi aldrig have fået skatteindtægten fra mange af de udenlandske medarbej-